

foreslås det, at medlemmer, der modtager ydelser efter lov om folkepension, lov om invalidepension m. v. og lov om pension til enker m. fl., ikke samtidig skal kunne modtage efterløn.

g. Arbejde i efterlønsperioden.

I overensstemmelse med efterlønsordningens formål må det være en betingelse for udbetaling af efterløn, at tilknytningen til arbejdsmarkedet principielt er ophørt. Efterlønsmodtagere, der påtager sig arbejde – i hvert fald af større omfang – kan ikke længere siges at høre hjemme i den kategori, som ordningen tager sigte på, og burde i givet fald forlade efterlønsordningen.

Imidlertid taler menneskelige hensyn, herunder ønsket om at undgå isolation og ensomhed blandt personer, der trækker sig tilbage fra arbejdslivet og overgår til efterløn, for, at der i hvert fald i et vist omfang gives efterlønsmodtagere adgang til at arbejde. Også vanskelighederne ved at sikre overholdelsen af et totalt arbejdsforbud, som af mange efterlønsmodtagere kan opfattes som en urimelighed, taler for en sådan ordning.

Det foreslås derfor, at der åbnes adgang til beskæftigelse i efterlønsperioden i sammenlagt 5 uger om året. Det betyder, at medlemmer, der modtager efterløn, må udtræde af ordningen, hvis de inden for de sidste 12 måneder har haft arbejde af større omfang end sammenlagt 200 timer (5 × 1 arbejdsuge på 40 timer). Reglen foreslås at skulle gælde for hele gruppen af efterlønsmodtagere, hvad enten medlemmet er overgået til efterløn fra fuldtidsforsikring eller deltidsforsikring.

Ved afvejningen af i hvor vidt omfang man må kunne tillade aktiviteter udover de 5 uger, må dels ses på hensynet til at undgå misbrug af ordningen, dels på hensynet til at efterlønsmodtageren får rimelige menneskelige udfoldelsesmuligheder på samme måde som andre, der har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Efterlønsmodtagerne skal f. eks. kunne påtage sig beskæftigelse på institutioner inden for områder, der traditionelt beskæftiger frivillig arbejdskraft, ligesom det skal være muligt at påtage sig hverv som kommunalbestyrelsesmedlem o. lign., uden at dette får betydning for retten til efterløn.

De nærmere regler om afgrænsningen af, hvad der kun kan tillades i 5 uger og, hvad der falder uden for 5 ugers reglen, skal udfærdiges efter forhandling med arbejdsmarkedets parter på samme måde som de regler, der fastsættes om beskæftigelsesbetydning for dagpenge. Det forudsættes, at der for efterlønsmodtagere kommer til at gælde

lempeligere regler for, hvad der skal medregnes som egentligt arbejde, end de der for tiden gælder for dagpenge.

h. Genindtræden i ordningen og dagpengeret ved udtræden.

Overgang til efterløn forudsættes at være et engangstilbud; dette betyder, at en efterlønsmodtager efter en periode på efterløn skal kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet, men derefter være afskåret fra påny at overgå til efterløn. Dette gælder, hvad enten efterlønsmodtageren har valgt at forlade ordningen for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, eller medlemmet er blevet udelukket fra ordningen, fordi medlemmet har påtaget sig arbejde af større omfang end 200 timer inden for en 12 måneders periode eller er blevet slettet som medlem af kassen efter § 87 i arbejdsløshedsloven.

Efterlønsmodtageren vil ved udtræden af ordningen være berettiget til dagpenge efter de sædvanlige regler. Efterlønsperioden regnes i relation til 26-ugers reglen som ledighedsperiode.

2. Efterlønnens beregning.

a. Størrelse.

For at sikre at ledige, der ikke længere ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke af økonomiske grunde undlader at overgå til efterløn, bør efterlønnen ved medlemmets indtræden i ordningen principielt være af samme størrelse som medlemmets individuelle dagpengesats og udbetales med denne sats lige så længe, medlemmet ville være berettiget til at modtage dagpenge.

Regeringen finder det dog rigtigt at fravige dette princip på et enkelt punkt. Medens arbejdsløshedsdagpengenes størrelse efter de regler, som arbejdsdirektøren har fastsat i medfør af § 51, stk. 1, beregnes på grundlag af medlemmets indtægt de sidste 5 uger, vil det være hensigtsmæssigt at beregne efterlønnens størrelse på grundlag af indtægten i en længere beskæftigelsesperiode, f. eks. 13 uger. Dette vil give et rimeligere resultat i forhold til medlemmer med svingende indtægter, ligesom det vil vanskeliggøre det enkelte medlems mulighed for ved aftale med arbejdsgiveren at opnå en højere løn i den periode, der skal danne grundlag for beregningen. Beregningsreglerne fastsættes af arbejdsdirektøren.

Efter den periode, i hvilken medlemmet ville have kunnet få dagpenge, bør der ske en nedtrapning af efterlønnen, således at ydelsen efterhånden nærmer sig folkepensionsniveau.